

UN SECOL DE REPREZENTARE CONSULARĂ BRITANICĂ ÎN ORAȘELE ROMÂNEȘTI (1834 – 1941)

Ionel Constantin MITEA

”Dunărea de Jos” University of Galați

e-mail: ionel.mitea@ugal.ro

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8853-8520>

Rezumat

Începând cu a treia decadă a secolului XIX și până la debutul celui de-al Doilea Război Mondial, Imperiul Britanic (Anglia) a manifestat un interes pronunțat pentru geopolitica Dunării și Mării Negre. La începutul secolului XIX, Marea Britanie se afla într-o poziție de inferioritate față de rivalii săi (Rusia, Franța, Imperiul Otoman, Imperiul Habsburgic), sub aspectul reprezentării diplomatice și consulare la Dunăre și Marea Neagră, un mecanism eficient, care îi putea proteja și promova interesele în regiune. În anul 1800, Marea Britanie a decis să-și trimită primii reprezentanți consulari în Principatele Române. Începând cu anii 1830, Londra a decis consolidarea rețelei consulare din orașele românești, odată cu creșterea semnificativă a schimburilor comerciale și importanței strategice a porturilor Galați și Brăila.

Între 1834 și 1941, această rețea a fost încadrată cu 123 de oficiali, care au reprezentat interesele britanice în 18 orașe românești, 8 dintre acestea fiind porturi la Dunăre și Marea Neagră. Nucleul reprezentării consulare britanice în Principatele Române (România) a fost orașul Galați, cel mai important port al Dunării Maritime. Această bogată dinamică a reprezentării consulare britanice în orașele românești, a evidențiat interesul crescut al Londrei față de potențialul strategic al spațiului carpato – danubiano - pontic.

Cuvinte cheie: reprezentare consulară, orașe românești, Dunăre, Marea Neagră, Imperiul Britanic, porturi românești

Abstract

Starting with the third decade of the 19th century and until the beginning of the Second World War, the British Empire (England) showed a pronounced interest in the geopolitics of the Danube and the Black Sea. At the beginning of the 19th century, Great Britain was in a position of inferiority to its rivals (Russia, France, the Ottoman Empire, the Habsburg Empire), in terms of diplomatic and consular representation on the Danube and the Black Sea, an effective mechanism that could protect and promote interests in the region. In 1800, Great Britain decided to send its first consular representatives to the Romanian Principalities. Starting from the 1830s, London decided to consolidate the consular network in Romanian cities, along with the significant increase in trade and the strategic importance of the ports of Galați and Brăila.

Between 1834 and 1941, this network was staffed with 123 officials who represented British interests in 18 Romanian cities, 8 of which were ports on the Danube and the Black Sea. The core of the British consular representation in the Romanian Principalities (Romania) was the city of Galati, the most important port of the Maritime Danube. This rich dynamic of the British consular representation in Romanian cities highlighted London's increased interest in the strategic potential of the Carpathian - Danubian - Pontic space

Keywords: consular representation, Romanian cities, Danube, Black Sea, British Empire, Romanian ports

Introducere

Scopul studiului are în vedere evidențierea unor elemente biografice și profesionale ale oficialilor consulari britanici în orașele românești și studierea dinamicii prezenței acestora în spațiul românesc, ca indicator al interesului geopolitic și economic al Londrei în regiunea Dunării și Mării Negre. Vom avea în vedere reprezentanții consulari britanici care au activat la oficiile din: București, Galați, Iași, Brăila, Tulcea, Bacău, Giurgiu, Calafat, Cahul, Bârlad, Focșani, Ismail, Craiova, Sulina, Cluj, Cernăuți și Timișoara.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Noutatea științifică este dată de nuanțarea interesului geostrategic al Marii Britanii pentru spațiul carpato – danubiano – pontic, raportat la o bogată dinamică de reprezentare consulară în orașele românești.

Istoriografia care a stat la baza studiului este alcătuită preponderent din documente inedite din Arhiva Ministerului Afacerilor Externe de la București (AMAE), din cuprinsul Fondului - *”Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiunilor și Consulatelor străine”*, organizat pe criterii cronologice în ordine alfabetică a numelor oficialilor străini. Aceste informații au fost completate cu informații din lucrări de specialitate ale Foreign Office sau ale unor autori precum James Southern, David Wilson Alexandru Duțu și Paul Cernovodeanu.

Corpul diplomatic și consular britanic în secolul XIX – începutul secolului XX

Reprezentarea diplomatică și consulară a Marii Britanii a fost instituționalizată într-o formă evidentă în 1782, odată cu înființarea Ministerului de Externe (Foreign Office), un organ administrativ, cu sediul la Londra, separat de Serviciul Diplomatic, care îngloba misiunile și oficiile consulare din străinătate. Înființarea acestui nou for, a avut loc într-o perioadă de tulburări sociale și politice profunde, pe fondul temerilor că reverberațiile Revoluției Americane, se vor extinde și la nivel european, în raport cu Imperiul Britanic. Se impunea cu necesitate, o politică externă coerentă, derulată prin intermediul unui organism bine consolidat.

Începutul secolului XIX a coincis cu o perioadă în care, însăși ideea de „elită socială” era din ce în ce mai contestată, în lumina unor mișcări precum radicalismul, cartismul, anarhismul, socialismul, comunismul și, în cele din urmă, marxismul, care erau provocări la adresa ”status quo”-ului politic. Foreign Office a fost făurit într-o lume a ierarhiei sociale stricte, care, însă, era pe cale de dispariție. Marea Britanie nu s-a confruntat cu o revoluție de clasă, în schimb politica de clasă, s-a manifestat ca o erodare treptată a monopolului aristocratic asupra instrumentelor de guvernare. În secolul XIX, ideea că talentul și abilitățile personale trebuie să primeze originii familiale, în recrutarea elitelor, a devenit foarte importantă pentru Ministerul de Externe. Începând cu mijlocul secolului XIX, Foreign Office a încercat, să fie transparent în legătură cu acest subiect, evidențiind faptul că, postura de diplomat sau reprezentant consular, nu era destinată exclusiv claselor superioare.

Raportul întocmit de *Stafford H. Northcote* și *C. E. Trevelyan* la finele anului 1853 și publicat în 1854, recunoscut drept document fondator al Serviciului Public din Regatul Unit al Marii Britanii, a evidențiat că repartizarea locurilor de muncă în acest sistem pe baza ”patronajului aristocratic”, în dauna abilităților și calificărilor necesare, a afectat performanța activității guvernamentale. Concluzia celor doi autori a fost că Marea Britanie avea nevoie de implicarea clasei de mijloc în actul de guvernare, pentru ca aceasta să fie eficientă. Raportul a întâmpinat rezistență la acea vreme, inclusiv din partea premierului Lord John Russell și a Reginei Victoria, care au avut îngrijorări cu privire la faptul că recrutările în sistemul de reprezentare externă ar putea vicia sistemul, prin acceptarea în interiorul acestuia, a unor ”oameni slabi”.

Începând cu anii 1870 a fost demarată o reformă a sistemului Ministerului de Externe, fiind introdusă procedura deschisă a participării la selecția pentru ocuparea unui post diplomatic sau consular. Cu toate acestea, se păstrau unele condiții precum cerința deținerii unei proprietăți și a recomandării unui secretar de stat. Din 1916, procedura de participare la un concurs pentru obținerea unui post diplomatic sau consular, a fost completată cu obligativitatea unui interviu, iar în 1919 s-a procedat la creșterea drepturilor salariale ale personalului diplomatic și consular,

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

odată cu includerea Serviciului Diplomatic în cadrul Foreign Office. Încă de la înființarea Ministerului de Externe britanic, a persistat în mediile sociale percepția conform căreia, în cadrul acestei instituții, erau promovate, exclusiv, elitele. Abia în 1943, Londra și-a asumat angajamentul de a recruta în cadrul Foreign Office, membri ”din orice sferă socială”.

Aceste repere au indicat faptul că, începând cu secolul XX, a fost dezvoltată o strategie de incluziune controlată, a unor persoane dintr-o gamă din ce în ce mai largă de medii sociale. Cu toate acestea, Foreign Office a susținut că ”natura unică a activității sale cerea o abordare unică a recrutării”: pentru a te infiltra în elitele europene erau necesare caracteristici similare acestora, dar și un bogat ”bagaj” economic, social și cultural al diplomaților sau reprezentanților consulari. Diplomații britanici trebuiau să aibă o situație financiară consistentă, care să le asigure existența la post pentru minim doi ani (perioadă în care nu beneficiau de indemnizație) și să fie posesorii unui diversificat bagaj de ”cultural – awariness”, referitor la spațiul unde erau acreditați.[1]

Reprezentarea consulară - terminologie

Statul *acreditant* era cel care trimitea reprezentanți consulari în statul *acreditat*, principala funcție a reprezentării consulare fiind aceea de protecție a propriilor cetățeni aflați pe un teritoriu străin. A doua componentă de bază a reprezentării consulare era promovarea economică și comercială a intereselor statelor acreditate. Oficiile consulare au următoarele ranguri: *agenția consulară (stărostia)*, *viceconsulatul*, *consulatul* și *consulatul general*. Similar, gradele consulare erau: *agent consular*, *viceconsul*, *consul* și *consul general*. Oficiile consulare funcționau autonom și se subordonau, sub aspect politic, Legațiilor (ambasade) din capitala statului pe teritoriul căruia au fost înființate. *Circumscripția consulară* era formată din unitățile teritorial administrative asupra cărora se întindea jurisdicția unui oficiu consular. Numirea oficialilor consulari era făcută de Ministerul de externe al statului acreditant și comunicată autorităților locale din statul acreditat sub forma unei ”*patente consulare*”. Statul acreditat recunoștea calitatea unui oficial consular și circumscripția acestuia prin acordarea unui ”*exequator*”. În funcție de interesele punctuale ale statului acreditant, erau situații în care un oficiu consular își modifica rangul: un viceconsulat devenea consulat sau un consulat general era coborât la nivelul de consulat. Termenul de *gerant*, se referea la calitatea unui oficial care asigura interimatul la conducerea entității consulare.

Reprezentarea consulară britanică în orașele românești

Începând cu a treia decadă a secolului XIX și până la debutul celui de-al Doilea Război Mondial, Imperiul Britanic a avut o prezență activă pe Dunărea Maritimă și Marea Neagră, o regiune cu un potențial geostrategic deosebit, unde și-a intersectat interesele cu marii rivali ai vremii: Rusia Țaristă, Imperiul Otoman, Imperiul Habsburgic (Austro-Ungar), Franța, dar și Prusia (Germania). Războiul ruso-turc din perioada 1828 – 1829, Războiul Crimeii (1853 – 1856); războiul ruso-turc din 1877 și 1878, războaiele balcanice (1912 – 1913), cele două Războaie Mondiale, au fost câteva dintre evenimentele importante care au privit, în perioada de referință, Dunărea și Marea Neagră, în care, Imperiul Britanic s-a implicat activ și a avut un rol important. Începutul secolului XIX găsește Marea Britanie într-o poziție de inferioritate față de rivalii săi, sub aspectul reprezentării diplomatice și consulare la Dunăre și Marea Neagră, mecanism menit ai proteja și promova interesele în regiune. În anul 1800 Marea Britanie decide trimiterea de reprezentanți consulari în Principatele Române, consolidându-și rețeaua consulară la Dunăre și Marea Neagră, începând cu 1835.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Primul oficial consular britanic la București a fost *Francisc Summerers*, fratele vitreg al consulului Rusiei la București. Acesta a fost numit în 1800, în calitate de "staroste" (agent consular), fiind acceptat de Imperiul Otoman, abia în 1803 când i s-a acordat autoritate asupra Țării Românești și Moldovei, cu extinderea jurisdicției Bucureștiului asupra Iașiului, Brăilei și Galațiului. *Summerers* și-a îndeplinit funcția de reprezentare până în 1814, când a fost înlocuit de *William Wilkinson*, autor al unei lucrări dedicate exclusiv Principatelor Române (*O relatare din Principatele Valahia și Moldova*).[2]

În luna octombrie 1825, *E. L. Blutte* este numit consul la București, preluându-și mandatul abia în mai 1826.[3]

După 1829, comerțul britanic cu Principatele Române a căpătat structuri instituționalizate, fiind înființate viceconsulate în cele mai active centre comerciale, porturile dunărene Galați și Brăila. Posturile de viceconsul în cele două porturi au fost preluate de *Charles Cunningham* (1835) și *Lloyd St. Vincent* (1837). [4]

Între 1834 și 1941, Londra a avut **123** de oficiali consulari în **18** orașe românești. Pe regiuni istorice, situația dinamicii reprezentanților consulari britanici se prezintă astfel:

- **Țara Românească și Dobrogea:** București - 27; Brăila - 11; Constanța - 10, Sulina - 10, Tulcea - 3, Craiova - 3, Giurgiu - 2 și Calafat - 1;
- **Moldova și Bucovina:** Galați - 30; Iași - 12, Bârlad - 2, Ismail - 2, Bacău - 1, Botoșani - 1, Focșani - 1 și Cahul - 1;
- **Transilvania:** Cluj - 7 și Timișoara - 2.

Oficiali consulari britanici în orașele românești (1834 – 1941)

În continuare, vom analiza detalii biografice și profesionale ale oficialilor consulari britanici care au activat în orașele românești, în perioada de referință. Prezentarea va avea în vedere criteriul cronologic al primei apariții a unui reprezentant consular, într-un oraș românesc.

Sir Robert Gilmour Colquhoun (București, 1834) – A trăit în perioada 1803 – 1870.[5] A fost numit consul la București în 1834, iar în 1837, a primit gradul de consul general. În 1851 a fost numit agent diplomatic și consul general la București, iar în 1858 a ocupat o poziție similară în Egipt.[6]

Charles Cunningham (Galați, 1835) – S-a născut în 1801, în Scoția și a decedat la 1861, în Galați. A fost unul dintre cei mai cunoscuți diplomați britanici și a condus oficiul de la Galați între 1835 și 1861. În perioada 1840 - 1847, a reprezentat și interesele Franței la Galați. A ajuns să fie una dintre figurile emblematice ale portului Galați. În mandatul său, am asistat la o creștere continuă a interesului Londrei față de zona Dunării de Jos, în contextul competiției cu Rusia, Austria și Franța. A fost preocupat de îmbunătățirea navigabilității Dunării. De altfel, în afara importanței purtate de activitatea sa de specialitate consulară, Cunningham este creditat istoric ca fiind unul dintre inițiatorii unui proiect care avea să schimbe semnificativ maniera în care se desfășurau relațiile internaționale la mijlocul secolului, prin conturarea ideii de înființare a Comisiei Europene a Dunării drept măsură de controlare, protejare și supraveghere a comerțului pe fluviu și prin Marea Neagră, și de contracarare a tendințelor vădite ale Rusiei de a monopoliza distructiv administrarea Gurilor Dunării în vederea avantajării comerțului desfășurat prin portul Odessa. Prin natura atribuțiilor sale, Cunningham a fost deseori profund implicat în evenimentele politice și sociale ale portului Galați. A murit în anul 1861, după 26 de ani de carieră diplomatică la Galați, și a rămas alături de orașul care l-a găzduit pentru atât de mult din viață, fiind înmormântat în Cimitirul istoric *Eternitatea*. [7]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Samuel Gardner (Iași, 1836) – A fost consul la Iași, în mai 1836. A condus oficiul din Iași până în 1857. [8] În 1846 era consul general la Iași.[9] În anul 1844, împreună cu *Robert Gilmour Colquhoun*, consulul general al Marii Britanii pentru Principatele Române, cu sediul la București, l-a introdus pe omul de afaceri britanic Stephen Goldner, domnitorului Mihail Sturdza, cu scopul obținerii de facilități fiscale pentru investiții ce urmau a fi făcute în Moldova.[10]

Lloyd St. Vincent (Brăila, 1837; București, 1838; Tulcea, 1848; Ismail, 1851; Sulina, 1854; București, 1857) – S-a născut în 1812, în Woolwich, Kent și a decedat la 1884, în Syra, Grecia. A fost numit viceconsul la Brăila în 1837.[11] În perioada 8 aprilie 1837 – 18 februarie 1838 a fost Consul la București.[12] Între 1841 - 1843 era Consul General interimar în Grecia. [13] În 1848 a fost numit viceconsul la Tulcea, iar în anul 1850 a fost avansat la gradul de consul.[14] În perioada 1851 – 1854 a gestionat afacerile consulare de la Ismail și Sulina. [15] În perioada 08 aprilie 1857- 15 februarie 1858 a fost ambasador și consul al Imperiului Britanic la București, iar între 1862 - 1866 era consul la Syra, Grecia. [16]

Constantin Pauli (Iași, 1838) – A fost cancelar al oficiului consular din Iași, în perioada 28 mai – 5 septembrie 1838, iar în intervalul septembrie 1838 – iunie 1839 a fost dragoman al acestui oficiu. [17]

Luis Dietz (Iași, 1839) – A fost cancelar la Iași, între noiembrie 1838 – iunie 1839.[18]

Gherasim Pana (Iași, 1846) – A fost cancelar la Iași între 18 ianuarie și 24 martie 1846.[19]

Demetre Coultitz (Bacău, 1852) – Între iulie 1852 – iunie 1855, a fost agent consular la Bacău, în subordinea oficiului de la Iași, având ca circumscripție județele Piatra - Neamț, Bacău și Roman. [20]

William Tokarsky (Botoșani, 1852) – A avut gradul de maior în contingentul turc și comandant al portului Kertch în perioada Războiului Crimeii. A îndeplinit funcția de agent consular la Botoșani, între 9 iunie 1852 și 31 decembrie 1860. [21]

Simon Mayers (București, 1854; Giurgiu, 1859) – A fost secretarul consulului general *Coulquhoun* de la București, între 1854 și 1857. [22] La 16 iunie 1859 a fost numit viceconsul la Giurgiu, funcție pe care a deținut-o până la 22 iulie 1867. A preluat conducerea Viceconsulatului de la Giurgiu, în contextul demisiei, din motive de sănătate, a lui *Etienne Joannidis*. [23]

Ettiene Joanides (Giurgiu, 1855) – A fost numit agent consular la Giurgiu și Ruse, la 26 ianuarie 1855 [24], funcție pe care a îndeplinit-o până în aprilie 1859. [25]

Robert Alexander Osborne Dalyell (București, 1855; Iași, 1863) – În 1855 era secretar la oficiul din București. Între aprilie 1857 și mai 1858 a fost consul general la București. În august 1858 a îndeplinit o misiune specială la Iași, iar ulterior a devenit consul general la Belgrad (septembrie 1858 – februarie 1859). [26] A fost consul la Iași, între 1863 și 1866. [27]

Frederick C. Brown (Brăila, 1856; Galați, 1876) - A fost viceconsul la oficiul din Brăila, între 1856 și 1862.[28] Ulterior, a fost gerant la Galați (25 februarie – 15 septembrie 1876). [29]

Gherasimo Diva (Calafat, 1857) – În perioada 20 noiembrie 1856 – 24 februarie 1857, a fost agent consular la Calafat, fiind în subordinea Viceconsulatului Britanic de la Craiova.[30]

John Murly (Ismail și Reni, 1857) – A fost agent consular la Ismail în perioada 27 august 1857 – 12 noiembrie 1859. [31]

Panagi Franciscatto Maery (Cahul, 1857) – A îndeplinit funcția de agent consular la Cahul, începând cu 23 august 1857 și până la 10 septembrie 1859 [32], când atribuțiile

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

consulare pentru regiunea Cahul au fost preluate de *Ajax Caravias*, agent consular la Bârlad. [33]

Saligny (Craiova, 1857) – În octombrie 1857 își încheia misiunea la Craiova.[34]

Michele Dimos (Craiova, 1857, București, 1881) – A fost agent consular la Craiova în perioada 24 octombrie 1857 și 5 iunie 1862. L-a înlocuit la post pe oficialul britanic *Saligny*, care demisionase.[33] În 1863 este numit viceconsul, la același oficiu consular.[36] A deținut această funcție până în aprilie 1881, când a fost numit gerant al oficiului din București.[37]

Frank Fremoult Sankey (Focșani, 1859; Constanța, 1860) – A fost maior în cadrul forțelor britanice din Egipt, fiind avansat la gradul de locotenent colonel în timp ce se afla în Turcia. În 1855, în timpul Războiului Crimeei, a fost comandant al unui regiment de cavalerie. În 1857 a fost numit viceconsul în Orfa, Mesopotamia. La 20 august 1859 a fost numit viceconsul la Focșani, iar în anul următor (12 iulie 1860) a fost transferat la Constanța.[38]

Dlou Ongle (Iași, 1858) – A îndeplinit funcția de gerant al oficiului din Iași, în perioada 2 septembrie – 22 noiembrie 1858.[39]

John Green (București, 1859) – În 1835 era viceconsul, iar în 1838 a fost înaintat la gradul de consul, îndeplinind funcții specifice în Grecia. Între 1853 – 1858 a fost consul general în Egipt. A fost numit agent diplomatic și consul general la București, la 14 ianuarie 1859, deținând această funcție până în 1874.[40] A decedat în 1877.[41]

Henry Adrien Churchill (Iași, 1859) – În 1848 era asistent supraveghetor în cadrul Comisiei Britanice pentru delimitarea frontierei turco-persane. În 1852 era secretar III la Legația Britanică din Teheran, iar în 1854 era atașat în Statul Major al Armatei Britanice.[42] A fost numit agent diplomatic și consul general la Iași (30 iulie – 7 februarie 1863). În lunile martie și septembrie 1860, pe fondul unor absențe temporare de la post, atribuțiile sale au fost preluate de diplomatul *Horrace Guarracino*. [43] Similar, în 1862, atribuțiile sale au fost preluate temporar de viceconsulul *Daniel Murphy*[44], iar în 1863 de contele *Earl Rupell*. [45] Între 1863 și 1867 a fost consul general la Alger.[46]

Horace Guarracino (Iași, 1859) - În 1859 era oficial consular la Iași.[47]

Ajax Caravias (Bârlad, 1859) – A fost agent consular la Bârlad în perioada 6 iulie 1859 – 12 aprilie 1860. În martie 1860, a efectuat un concediu, atribuțiile sale fiind preluate de *Constantin Lichiardupulos*. [48] Anterior numirii la Bârlad a ocupat o funcție similară la Smyrna, în Grecia (1858). În perioada februarie – decembrie 1861 a fost cancelar la Alexandria, iar în septembrie 1863, consul la Cairo.[49]

Constantin Lichiardupulos (Bârlad, 1859) – A fost numit agent consular la Bârlad, în martie 1860.[50]

Charles Fiott Barker (Tulcea, 1859) – A servit în Marina Regală, aflându-se la bordul vasului *Talbot*, în bătălia de la Navarrino în 1827. Între 1828 și 1834 a efectuat misiuni consulare în Egipt, iar între 1839 și 1842 a fost la post în Siria. Între 1859 și 1862 a fost viceconsul la Tulcea.[51]

Jospeh Hutton Dupuis (Sulina, 1860) – A fost viceconsul la Napoli, unde și-a primit gradul de consul (decembrie 1859). La 19 iulie 1860 a fost transferat la Sulina.[52]

G. Kornhoffer (Iași, 1860) – A fost numit dragoman al oficiului din Iași în 1860.[53]

Dionisie N. Petala (Ismail, 1860) - În anul 1860, era numit agent consular la Ismail. A îndeplinit această funcție, cu titlu provizoriu, până în 21 august 1873, când a fost numit definitiv în funcție.[54] În perioada 26 aprilie – 20 iulie 1860, pe fondul efectuării unui concediu, atribuțiile sale au fost preluate de viceconsulul *Barker*, de la Tulcea.[55]

George Bouchier Ward (Galați, 1860) - Și-a început activitatea consulară la Constantinopol în 1842. Între 1852 și 1856 era vicecancelar la Constantinopol. În 1856 a fost

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

numit viceconsul la Galați. A activat la Galați până în 1876, în 1861 fiind avansat la gradul de consul. Anterior fusese viceconsul și cancelar la Constantinopol.[56] În anul 1864, în contextul efectuării unui concediu, a fost înlocuit de *Arthur Raby*, viceconsul la Tulcea.[57]

Powell (Galați, 1860) – A fost consul la Galați (19 noiembrie 1860 și 9 martie 1861).[58]

John Stokes (Sulina, 1861) – A fost militar de carieră, alăturându-se Corpului Inginerilor Militari din Egipt, în 1843. În 1855 a devenit șeful Corpului Inginerilor din contingentul aflat în Turcia. În 16 august 1856, a fost numit reprezentant al Marii Britanii pentru clarificarea chestiunilor referitoare la Dunăre, iar în 28 decembrie 1861 a fost numit consul pentru Delta Dunării.[59]

Daniel Murphy (Iași, 1862). În 1862 era viceconsul la Iași.[60]

R. F. Boulton (Iași, 1863) – A fost numit cancelar la Iași în 3 martie 1863.[61]

Earl Rupell (Iași, 1863). În 1863 era oficial consular la Iași. Avea rangul nobiliar de conte.[62]

Richard Routh (Iași, 1863) – A fost gerant la Iași între 1 – 23 noiembrie 1863.[63]

Arthur Raby (Tulcea, 1862; Galați, 1864) – În 1846 era agent consular la Trieste, iar în 1855 a devenit viceconsul. În 1862 era numit viceconsul la Tulcea, iar începând cu 28 noiembrie 1864 a devenit consul la Galați.[64]

Charles G. Karakasch (Iași, 1864) – A fost numit consul la Iași la 6 iunie 1864, anterior fiind dragoman al acestui oficiu.[65]

Sir Hussey Charles Vivian (București, 1874) – A trăit în perioada 1834 – 1893. A fost agent și consul general la București în perioada 4 aprilie 1874 – 17 septembrie 1876. A fost numit în locul consulului general *Green*. În cursul anilor 1875 și 1876, în contextul plecării sale în concediu, atribuțiile sale au fost preluate temporar de viceconsulul *C. L. St. John* de la Iași.[66] A fost agent diplomatic și consul general în Egipt între 1876 și 1879. A mai îndeplinit misiuni diplomatice în Danemarca (1881 – 1884), Belgia (1884 – 1892) și Italia (1892 – 1893).[67]

C. L. St. John (Iași, 1875) – În 1875 era viceconsul la Iași.[68]

Percy Sanderson (Galați, 1876) – A trăit între 1842 și 1919. A fost numit consul Galați, în 1876.[69] În ianuarie 1882, oficiul de la Galați a fost ridicat la nivelul de Consulat General pentru întregul Regat al României, fiind avansat la gradul de consul general. [70] A absolvit studii militare fiind încadrat în 1865 în Artileria Regală. În anul 1881 a fost însărcinat cu afaceri la București, iar în 1882, comisar pentru navigația pe Dunăre. Între 1894 și 1907 a fost consul general la New York.[71]

Charles Edward Mansfield (București, 1876) - A devenit locotenent în 1831, iar în 1848 făcea parte din Regimentul 33 de Infanterie. A fost aghiotant al lui Sir Colin Campbell în timpul războiului din Crimeea și a luat parte la bătăliile de la Alma și Balaclava (1854), fiind înaintat la gradul de căpitan. În 1855 a luat parte la bătălia de la Sevastopol. A fost numit aghiotant al fratelui său, *William Mansfield*, pe atunci general de brigadă și consilier militar al ambasadorului britanic la Constantinopol. În timpul revoltei indiene din 1857, a fost grav rănit la a doua bătălie de la Cawnpore și în 1858 a fost avansat la gradul de maior. În 1865, a fost numit consul general la Varșovia, iar în 1869 a primit gradul de locotenent-colonel. A fost numit agent diplomatic și consul general la București, între 1876-1878, fiind promovat și la gradul de colonel. În vara anului 1878, atribuțiile sale au fost preluate temporar de căpitanul *William Henry Ward*. [72] A mai efectuat misiuni la Bogota (1878 – 1881), Caracas (1881–1884) și Lima (1884 -1894).[73]

Edward William Bouham (Iași, 1877) – A fost numit viceconsul la Iași, la 7 septembrie 1877.[74]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Sir William A. White (București, 1878) – A trăit între 1824 și 1891. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1878 - 1885. Anterior a fost consul general în Serbia (1875 – 1878). Între 1887 și 1891 a fost ambasador în Turcia.[75]

William Henry Ward (București, 1878) - Avea grad militar de căpitan. În 1878 făcea parte din echipa Consulatului General Britanic din București.[76]

Frederick Morphy (Brăila, 1878) - În mai 1878 devine viceconsul la Brăila, în locul lui *F.C. Brown*. [77]

Horace Dickinson Nugent (București, 1881) – În 1881, era atașat al Legației Britanice din București, iar în perioada octombrie 1881 – ianuarie 1882, a fost gerant al Viceconsulatului Britanic din localitate. A fost numit viceconsul la București (13 ianuarie 1882). În 1884, pe perioada efectuării unui concediu, atribuțiile sale au fost preluate de *W. G. Bosshall*. A condus Viceconsulatul Britanic din București până la 2 octombrie 1886.[78]

Hamilton Browne (București, 1886) - A fost numit viceconsul la București la 2 octombrie 1886. În 1887, îndeplinea și funcția de atașat diplomatic la București.[79]

Sir Frank C. Lascelles (București, 1887) – A trăit între 1841 și 1920. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1887-1891. Anterior, între 1879 și 1887 a fost consul general în Bulgaria. În perioada 1891 și 1894 a activat în Persia (Iran), iar între 1894 și 1895 a fost ambasador în Rusia. Între 1895 și 1908 a fost ambasador în Germania.[80]

William Watson (Brăila, 1889) – A fost viceconsul la Brăila între 1882 și 1889.[81]

Arthur Hermann Vecqueray (Sulina, 1888) - A fost viceconsul la Sulina între 1888 și 1894.[82] Monitorul Oficial a consemnat numirea sa la 30 noiembrie 1888.[83]

Henry Edward Petre Algemon (Galați, 1889) – A fost viceconsul la Galați (1889 - 1890).[84]

Sir Henry Drummond Wolff (București, 1891) – S-a născut în 1830 și a decedat în 1908. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1891-1892. Anterior a activat în Persia (1887 – 1891). Între 1892 și 1900 a fost ambasador în Spania.[85]

Sir John Walsham (București, 1892) – S-a născut în 1830 și a decedat în 1905. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1892-1894. Anterior, a efectuat misiuni în Spania (1875 – 1878), Germania (1878 – 1883), Franța (1883 – 1885) și China (1885 – 1892).[86]

Sir G. Hugh Wyndham (București, 1894) – A trăit între 1836 și 1916. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1894-1897. Anterior, s-a aflat la post în Grecia (1875 – 1878), Spania (1878 – 1881), Rusia (1881), Turcia (1881 – 1885), Serbia (1885 – 1888) și Brazilia (1888 – 1894).[87]

Henry Trotter (Galați, 1894) – A fost consul general la Galați, începând cu anul 1894, înlocuindu-l pe *Percy Sanderson*. La data numirii avea gradul militar de locotenent-colonel.[88] A primit "exequator"-ul din partea Casei Regale la 21 septembrie 1894.[89] În luna mai 1898, a predat conducerea oficiului de la Galați către viceconsulul *Lionel C. Liddell*, fiind numit însărcinat cu afaceri al Legației Imperiale Britanice de la București.[90] În anul 1897, a fost primit într-o audiență de Suveranul României.[91]

Lionel Charles Liddell (Sulina, 1894; Galați, 1899) - A fost viceconsul la Sulina (1894 - 1897).[92] "Exequator"-ul i-a fost acordat, prin Decretul Regal, la 21 septembrie 1894.[93] În 1899 era gerant al Consulatului general de la Galați.[94]

Andrew Bennet (Galați, 1895) – A trăit între 1866 și 1943. A fost viceconsul la Galați între 1895 și 1897, în subordinea lui *Henry Trotter*. [95] Între 1918 și 1919 a fost consul general la Zurich, iar între 1919 și 1923 a activat în Costa Rica. Între 1924 și 1927 a fost la post în Venezuela.[96]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Sir John G. Kennedy (București, 1897) – A trăit între 1836 și 1912. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1897-1905. Anterior, s-a aflat la post în Japonia (1878 – 1881), Rusia (1881 – 1885), Italia (1885 – 1888) și Chile (1888 – 1897).[97]

W. B. Churchward (Brăila, 1899) – Și-a încheiat misiunea la Brăila în 1899, fiind numit consul în Puerto-Rico.[98]

William John Norcop (Brăila, 1899) – A fost numit viceconsul la Brăila, la 2 aprilie 1899.[99] În decembrie 1900, la plecarea în concediu de odihnă, a predat atribuțiile sale consulului Greciei la Galați, *Spiliotaki*. Această situație a fost posibilă în urma unui acord între guvernele de la Londra și Atena.[100] La finele anului 1901 – începutul anului 1902, la plecarea sa în concediu, atribuțiile i-au fost preluate de *Nedjib Bey*, consulul turc de la Brăila.[101] În 1911 încă se afla în misiune la Brăila, alături de viceconsulul *J. Pitts*.

Philip Charles Sarell (Sulina, 1901) – A fost numit viceconsul la Sulina în 1901.[102] A primit "exequator"-ul prin Decretul Regal nr. 1973/1901.[103]

John Oliver Wardrop (Galați, 1902, București, 1906) – A trăit între 1864 și 1948. A fost diplomat și traducător britanic, cunoscut ca primul comisar șef al Transcaucaziei în Georgia (1919-1920). După ce a călătorit în Georgia (pe atunci parte a Rusiei Imperiale), în 1887, a scris studiul *The Kingdom of Georgia*, publicat în 1888.[104] În iunie 1902 era gerant la Galați[105], iar în 1908 era consul general în acest oraș.[106] Din 1906 până în 1910, a fost consul la București, iar în 1914 a fost numit consul la Bergen, Norvegia.[107]

Charles Henry Clement Dundas (Galați, 1902) – A trăit între 1873 și 1925. La 24 mai 1902 era numit viceconsul la Galați[108], publicarea numirii sale în Monitorul Oficial fiind făcută abia în octombrie 1902.[109]

Sir W. Conyngham Greene (București, 1905) – A trăit între 1854 și 1934. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1905-1911. Anterior a îndeplinit misiuni diplomatice în Persia (1893 – 1896) și Elveția (1901 – 1905). După ce a părăsit România a fost numit la post în Danemarca (1911 – 1912), iar între 1912 și 1919 a fost ambasador în Japonia.[110]

Alfred James Ogston (Galați, 1905) - A fost numit viceconsul la Galați (decembrie 1905).[111]

Ambrose Pogson (Constanța, 1905) - A fost numit viceconsul Constanța, 1 decembrie 1905.[112] În luna mai 1907, Prefectura Constanța informa Ministerul Afacerilor Străine că oficialul consular nu desfășura activități comerciale și nu era înregistrat în evidențele locale ca proprietar de firmă.[113]

Frederik Watson (Sulina, 1908) - A fost numit viceconsul la Sulina, în 1908.[114]

William Noel Lucas Shadwell (Galați, 1908) - A fost numit viceconsul la Galați, în ianuarie 1908[115], preluând funcția lui *Alfred James Ogston*. [116]

Joseph Pyke (Galați, 1909) – În 1909 l-a înlocuit pe viceconsulul *William Noel Lucas Shadwell*, la Galați.[117]

Lionel Edward Keyser (Constanța, 1910; Galați, 1919) – A trăit între 1878 și 1955. A fost numit viceconsul la Constanța, în 1910.[118] În 1919, era consul la Galați, când autoritățile britanice au decis transferarea Consulatului General de la Galați la București, numindu-l ca gerant al acestui oficiu. Oficiul consular de la Galați a rămas temporar în responsabilitatea viceconsulului *Charles Clifton*. În 1920, a fost numit la conducerea Consulatului Britanic din București, în urma deciziei autorităților de la Londra de a coborî rangul consulatului general.[119] A primit "exequator"-ul din partea Casei Regale, pentru noua funcție de la București, în octombrie 1920.[120] Jurisdicția noului Consulat Britanic din București acoperea Vechiul Regat al României.[121] În aprilie 1922, este reconfirmat în funcție la București[122]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

, circumscripția sa consulară incluzând ”Vechiul Regat al României, Dobrogea și zona de sud a Basarabiei de la Orhei și Bălți în jos”. [123] Și-a încheiat mandatul la București în 23 decembrie 1923, fiind numit consul general al Marii Britanii la Zurich. [124] În iunie 1929 a fost reconfirmat consul general la Zurich, având în circumscripție și Ducatul Luxemburg. [125] Între 1930 și 1933 a fost consul general al Rotterdam, iar între 1934 și 1937, a ocupat aceeași poziție la Marsilia. [126]

Sir Walter B. Townley (București, 1911) – S-a născut în 1863 și a decedat în 1945. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1911-1912. Anterior a ocupat poziții diplomatice în China (1901 – 1903), Turcia (1903 – 1905), S.U.A. (1905 – 1906) și Argentina (1906 – 1911). După încheierea misiunii în România a fost trimis la post în Persia (1912 – 1915) și Olanda (1917 – 1919). [127]

Thomas Archbold (Brăila, 1911) – Era viceconsul la Brăila în 1911, când a fost înlocuit de *J. Pitts*. [128] În 1919, a revenit la Brăila, în calitate de gerant al oficiului. [129]

J. Pitts (Brăila, 1911) - A fost numit consul la Brăila, în luna mai 1911, înlocuindu-l în funcție pe *Thomas Archbold*. [130]

Sir George H. Barclay (București, 1912) – A trăit între 1862 și 1921. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1912-1920. Anterior a avut poziții diplomatice în Japonia (1902 – 1906), Turcia (1906 – 1908) și Persia (1908 – 1912). [131]

Percivale Helyar (Galați, 1916) - A fost numit viceconsul la Galați, în 1916. [132]

George Bishop Marshall (Sulina, 1919) - În anul 1919 era viceconsul Sulina [133], fiind în același timp și viceconsul onorific al Norvegiei în acest oraș. [134]

Charles Clifton (Galați, 1919) – În 1919 era viceconsul în echipa de la Galați. [135]

Sir Herbert G. Dering (București, 1920) – S-a născut în 1867 și a decedat în 1933. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1920-1926. Anterior, s-a aflat la post în Suedia (1905 – 1909), Italia (1911 – 1915), Siam (1915 – 1919) și Bulgaria (1919 – 1920). [136]

Sir Alexander Byres Hutcheon (Brăila, 1920) – S-a născut la 1891 și a decedat în 1956. A fost numit viceconsul la Brăila în noiembrie 1920, înlocuindu-l pe *Thomas Archbold*. Numirea s-a făcut la propunerea lui *Lionel Edward Keyser*, consul general la București. [137] Între 1938 și 1943 a fost șeful Departamentului Consular al Foreign Office. [138]

Sir Geoffrey G. Knox (Cernăuți, 1920) – A trăit între 1884 și 1958. A fost numit consul la Cernăuți în 18 aprilie 1920. [139] Următoarele sale misiuni externe au mai inclus: consilier la Legația Britanică din Turcia (1926); consilier la Legația din Spania (1931); ministru consilier în Ungaria (1934) și ambasador în Brazilia (1939 – 1941). [140]

Gerald Harington (Sulina 1921) - A fost numit viceconsul la Sulina la 28 iulie 1921, la acel moment aflându-se la post în București, urmând să preia atribuțiile lui *George Bishop Marshall*. [141] A primit ”exequator”-ul din partea Casei Regale abia în ianuarie 1922. [142] Era celibatar și a locuit în București, pe strada Caragea Vodă nr. 5. [143]

Herbert Alfred Cyril Marriot, (Brăila, 1921; Galați, 1934) - A fost numit viceconsul Brăila, în iulie 1921, înlocuindu-l pe *Alexander Byres Hutcheon*. [144] Era căsătorit și locuia în Brăila pe strada Coroanei nr. 11. [145] În 1934 era numit consul general la Galați. [146] A primit ”exequator” -ul din partea Casei Regale în septembrie 1934. [147] În Galați, a avut reședința pe strada Domnească nr. 140. [148] Începând cu luna decembrie 1935, circumscripția sa consulară, includea toate județele din Moldova, Basarabia, Bucovina, Dobrogea (cu excepția județului Durostor), dar și județele Brăila și Râmnicu-Sărat din Muntenia. [149]

Leslie Charles Hughes Hallet (Galați, 1922) – A trăit între 1887 și 1966. A fost numit viceconsul la Galați, în 29 noiembrie 1922. [150] Era căsătorit și avea reședința în Galați pe

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

strada Lascăr Catargiu nr. 2.[151] A mai efectuat misiuni în Ecuador (1941) și Guatemala (1945).[152]

Ralph Henry Tottenham Smith (Constanța, 1922) – A fost numit viceconsul la Constanța în 1922. Avea gradul militar de căpitan.[153] Era căsătorit și domicilia, în Constanța, pe bulevardul Ferdinand.[154]

John Alexander Cameron (Cernăuți, 1922) – În aprilie 1922 era numit consul britanic pentru Bucovina și nordul Basarabiei, de la Bălți și Orhei în sus, cu reședința la Cernăuți.[155]

Charles Arthur Goodwin (Cluj, 1922) – S-a născut în anul 1886. În aprilie 1922 a fost numit consul pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, cu reședința la Cluj.[156] Ulterior a fost consul general la Rio de Janeiro (1928 – 1934) și Zurich (1934 – 1939).[157]

Ernest Reginald Secombe (Galați, 1924) – A fost numit viceconsul la Galați, în ianuarie 1924.[158] Era căsătorit și avea reședința în Galați pe strada Lascăr Catargiu nr. 2.[159]

Lawrence Milner Robinson (Galați, 1924) – A fost numit consul general Galați, în februarie 1924. Era celibatar și înregistrat cu reședința la Galați pe strada Lascăr Catargiu nr. 2, similar unor diplomați enumerați mai sus, la această adresă funcționând cel mai probabil, oficiul consular britanic.[160] Numirea sa a fost făcută în contextul unei reorganizări a rețelei consulare britanice din țara noastră, care a presupus următoarele: Consulatul de la Cernăuți se desființa; Consulatul de la București se transfera la Galați cu rang de Consulat General, circumscripția acestui nou oficiu cuprinzând-o pe cea de la București, incluzând Basarabia și Bucovina; Consulatul de la București era transformat în viceconsulat în subordinea Consulatului General de la Galați.[161]

Elmund Julius Gorst (București, 1924) – A fost numit la conducerea noului Viceconsulat britanic din București, în subordinea Consulatului general de la Galați.[162]

Hugh William Border (Brăila, 1924; Galați, 1926) – S-a născut în 1890 și a decedat în 1981. A fost numit viceconsul la Brăila în decembrie 1924.[163] În 1926 a fost numit la Galați.[164] A ocupat posturile de consul general la Havana (1932 – 1934) și Sevilla (1945 – 1950).[165]

Sir Robert H. Greg (București, 1926) – A trăit între 1876 și 1953. A fost agent diplomatic și consul general la București între 1926-1929. Anterior, a fost în Siam (1921 – 1926).[166]

Wildeman (Constanța, 1927) – În februarie 1927, își încheia misiunea la Constanța, unde avea gradul de viceconsul.[167]

George Evelyn Arthur Cheyne Mason Monck (Constanța, 1927) – A fost numit viceconsul la Constanța în februarie 1927, înlocuindu-l pe viceconsulul *Wildeman*. [168] Era căsătorit și locuia la Constanța pe strada Cantacuzino nr. 19.[169] În 1929 a fost numit consul în Alep, Siria.[170]

Sir C. Michael Palairot (București, 1929) – A trăit între 1882 și 1956. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1929-1935. Anterior a ocupat poziții diplomatice în Japonia (1922 – 1925), China (1925) și Italia (1928 – 1929). Ulterior încheierii misiunii din România a fost la post în Suedia (1935 – 1937), Austria (1937 – 1938) și Grecia (ambasador, 1939 – 1943).[171]

Sidney Simmonds (Constanța, 1929) - A fost numit viceconsul la Constanța în martie 1929. La acea dată Viceconsulatul de la Constanța se subordona Consulatului General de la Galați.[172] L-a înlocuit la post pe *G. E. A. C. Mason Monck*. [173]

John Alexis Waite (Constanța 1930) – A fost numit viceconsul Constanța, la 10 mai 1930, în locul lui *Sidney Simmonds*. [174] ”Exequator”- ul i-a fost acordat în iunie 1930.[175] Era căsătorit, iar în Constanța, a locuit în Piața Basarab nr. 1.[176]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Herbert George Jakins (Constanța, 1932) – A fost numit viceconsul la Constanța, la 10 decembrie 1932.[177] ”Exequator”-ul -a fost acordat în ianuarie 1933.[178]

J. R. Martin Leake (Galați, 1933; București, 1933; Cluj, 1935) – În anul 1933, era viceconsul la Galați, când a fost transferat la București.[179] În decembrie 1935 a fost numit la conducerea oficiului din Cluj.[180]

Alfred Charles Macduff (Galați, 1933) – A fost viceconsul Galați, începând cu 1933, înlocuindu-l pe *J. R. Martin Leake*. [181]

Archibald Wallace Robertson (Cluj, 1934) – A fost numit consul la Cluj, în decembrie 1934. Era căsătorit și avea reședința în Cluj în Piața Cuza – Vodă nr. 5. A îndeplinit această funcție până în 1935, când a fost transferat la București, fiind înlocuit de *J. R. M. Leake*, viceconsul la București. La București a fost numit consul pentru Transilvania și Muntenia (fără județele Brăila și Râmnicu-Sărat). În 1938, a fost transferat la Cairo.[182]

Sir Reginald H. Hoare (București, 1935) – S-a născut în 1882 și a decedat în 1954. A fost agent diplomatic și consul general la București în perioada 1935-1941. Anterior, a ocupat poziții diplomatice în China (1923 – 1924), Turcia (1924 – 1928), Egipt (1928 – 1931) și Persia (1931 – 1935). În 1941 a fost numit șeful Departamentului de Politică și Informații din Foreign Office, funcție pe care a deținut-o până în 1943.[183]

Darrell Wilson (Galați, 1937) – A fost consul general Galați, începând cu decembrie 1937.[184] Era căsătorit, iar la Galați figura cu reședința la două adrese, respectiv Aleea Ing. Popovici și strada Domnească nr. 67 (posibil la această adresă funcționa oficiul consular).[185]

Charles Llewellyn Blakeney (Constanța, 1937) – A fost numit consul la Constanța, la începutul anului 1937. Era căsătorit și avea reședința la Constanța pe Bd. Elisabeta.[186]

Rusell Duncan Macrae (Galați, 1938) – A fost numit consul general Galați, în noiembrie 1938.[187] Era căsătorit și avea reședința la Galați, pe strada Domnească nr. 97.[188]

Bernard J. Gilliath – Smith (București, 1938) – A trăit între 1883 și 1973.[189] În iulie 1938, a fost numit consul la București, având gradul consular de consul general. În decembrie 1938, a fost numit consul general la New Orleans.[190]

Norman Mayers (București, 1938) – L-a înlocuit la post pe *B. G. Gilliath – Smith*. Era celibatar și avea reședința în București pe str. Cap. Av. Demetriade nr. 21.[191]

Willian Watson (Brăila, 1939) – A fost numit viceconsul Brăila în 1939, aflându-se sub autoritatea Consulatului General Britanic de la Galați.[192] În 1948 a revenit la post în România, în calitate de secretar II la Ambasada Britanică din București.[193]

Thwaites (Cluj, 1939) – În 1939 își încheia misiunea de viceconsul la Cluj, fiind numit la post într-o altă țară.[194]

George Humphrey Middleton (Cluj, 1939) – La data de 4 noiembrie 1939, a fost numit viceconsul la Cluj, înlocuindu-l pe viceconsulul *Thwaites*. [195]

Lancelot Frank Lee Puyman (Cernăuți, 1939) – În iulie 1939 a fost numit viceconsul la Cernăuți. La finele anului 1939, era avansat la gradul de consul, oficiul de la Cernăuți fiind subordonat Consulatului General de la Galați. Era căsătorit și avea reședința în Cernăuți pe str. Regele Carol I.[196]

E. Szenes (Timișoara, 1939) – În 1939, era consul la Timișoara.[197]

George Cordwell Beresford (Timișoara, 1939) – A fost numit viceconsul la Timișoara în decembrie 1939, aflându-se în subordinea consulului *E. Szenes*. [198]

Arthur Denis Wright (Constanța, 1940) – A fost numit viceconsul la Constanța, la 21 martie 1940.[199]

Merlin Theodore Menshall (Galați, 1940) – A fost numit viceconsul la Galați, în martie 1940.[200]

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

Ronald Hazell (Galați, 1940; București, 1940) - A fost numit consul la Galați, la 2 mai 1940.[201] În ianuarie 1941 era numit secretar al Consulatului General de la Galați, iar în februarie era numit atașat la Legația Britanică din București.[202]

Cyrill Byzant Archbold (Galați, 1940) – A fost numit viceconsul la Galați în iunie 1940.[203] Se afla în subordinea consulului general *Rusell Duncan Macrae*, la acel moment circumscripția consulară a oficiului incluzând "Dunărea de Jos, Marea Neagră, Nistru și Prut".[204]

P. J. Murray (Galați, 1940) – A fost numit viceconsul la Galați, în aprilie 1940.[205]

Arthur Deacon (Galați, 1940) – A fost numit viceconsul la Galați, în decembrie 1940.[206]

George Bishop Marshall senior (Sulina, 1940) – În 1940 era viceconsul la Sulina.[207]

George Bishop Marshall jr. (Sulina, 1940) – A fost numit viceconsul la Sulina, în mai 1940, înlocuindu-l în funcție pe tatăl său, *George Bishop Marshall senior*, care avea probleme de sănătate.[208]

Charles Victor Harris Bryan (București, 1940) – A fost numit viceconsul la București, în data de 12 octombrie 1940, fiind însărcinat cu gestionarea actelor notariale.[209]

George Middleton (Cluj, 1940). În 1940 își încheia misiunea la Cluj, având gradul de viceconsul.[210]

Peter Pares (Cluj, 1940) – A fost numit viceconsul la Cluj, în ianuarie 1940, în locul lui *George Middleton*. Era celibatar și avea reședința în Cluj, pe bd. Iuliu Maniu nr. 30.[211]

Concluzii

În perioada analizată, Marea Britanie, a avut o rețea consulară extinsă în orașele românești, ca expresie a unui pronunțat interes geopolitic și economic pentru oportunitățile oferite de spațiul nostru. Pentru acest interval de timp, resursele bibliografice accesate, indică prezența a circa 123 de oficiali consulari britanici, care au activat în 18 orașe românești. Lipsa mijloacelor tehnice de informare din secolul XIX, a impus cu necesitate, o prezență umană crescută în punctele de interes economic și geopolitic.

Analizând harta de reprezentare consulară britanică în orașele românești, se evidențiază că interesul major al Londrei pe acest palier, s-a orientat către regiunile Moldovei și Țării Românești, acolo unde funcționau porturile de la Dunăre și Marea Neagră. Trebuie să reținem aici că, orașele din Transilvania, s-au aflat până în 1918 sub ocupație austro-ungară, însă, chiar și în perioada interbelică, rețeaua consulară britanică a avut în vedere doar orașele Cluj și Timișoara. Polul de reprezentare consulară britanică în orașele românești, l-a constituit portul Galați, cel mai important punct strategic de pe Dunărea Maritimă.

Cu privire la dinamica consulară britanică în spațiul românesc, remarcăm și principiul rotației cadrelor consulare între oficiile din orașele românești, enunțând principiul necesității unei cât mai bune cunoașteri a realităților din țara noastră. Astfel, unii dintre oficialii prezentați au efectuat misiuni în mai multe orașe românești: *Lloyd St. Vincent* (Brăila, București, Tulcea, Ismail, Sulina, București); *Frederick C. Brown* (Galați și Brăila), *Robert Alexander Osborne Dalyell* (București, Iași), *Lionel Charles Lidell* (Sulina, Galați), *John Oliver Wardrop* (Galați, București).

Analizând elementele biografice și profesionale ale oficialilor consulari britanici care au îndeplinit misiuni specifice în orașele românești, putem evidenția următoarele caracteristici generale: majoritatea erau militari activi sau în rezervă, unii fiind și participanți la operațiuni militare ale armatei britanice; erau posesori de ranguri nobiliare; aveau o bogată experiență pe

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

spații din întreaga lume. Unii dintre oficialii consulari britanici menționați, au îndeplinit, anterior sau ulterior prezenței în România, a unor departamente din cadrul Foreign Office. Prezența consulară britanică în orașele românești a fost activă până în 1940, când cea de-a doua conflagrație mondială luase amploare.

Referințe bibliografice

- [1] Pe larg, în James Southern - *A Class of its Own? Social Class and the Foreign Office, 1782-2020*, p. 5 – 20, https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5f722753d3bf7f47a5587771/Class_and_the_Foreign_Office.pdf (accesat la 25.06.2024)
- [2] Alexandru Duțu, *Anglo-Romanian Cultural relations in a phase of transition*”, *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie "A. D. Xenopol" (Supliment IV)*, Ed. Academiei Române, Iași, 1983, p. 184
- [3] Paul Cernovodeanu, *The Anglo – Romanian Economic Relations 1821 – 1856 "Anglo-Romanian relations after 1821"*, *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie "A. D. Xenopol" (Supliment IV)*, Ed. Academiei Române, Iași, 1983, p. 71
- [4] Ibidem, p. 72
- [5] Colin Makie, *The Diplomatic Service List – A Directory of British Diplomats, Foreign & Commonwealth Office*, 2014, p. 109
- [6] *The Foreign Office List*, 1865, p. 71; https://archive.org/details/bub_gb_YtI9AAAaAAJ/page/n43/mode/lup, (accesat la 25.06.2024)
- [7] Wiki-Galați, <https://www.galati.wiki/despre-charles-cunningham-si-reprezentanta-consulara-britanica-la-galati-in-secolul-al-xix-lea/>
- [8] David Wilson, *List of British Consular Officials in the Ottoman Empire and its former territories, from the sixteenth century to about 1860*, 2011, [List of British Consular Officials in the Ottoman - Levantine heritage.pdf](#) p. 24
- [9] Pe larg, în Ana Maria Cheșcu, *Reprezentanțe consulare europene la Galați*, Universitatea "A. I. Cuza" Iași, 2015
- [10] Constantin Ardeleanu, *A British Meat Cannery in Moldavia (1844–52)*, *The Slavonic and East European Review* · October 2012, p. 674
- [11] David Wilson, *List of British Consular Officials in the Ottoman Empire and its former territories, from the sixteenth century to about 1860*, 2011, [List of British Consular Officials in the Ottoman - Levantine heritage.pdf](#) p. 24
- [12] *The Foreign Office List*, 1865, p. 113
- [13] WikiTree, <https://www.wikitree.com/wiki/Lloyd-3302> (accesat la 26.06.2024)
- [14] David Wilson, p. 25
- [15] Ibidem, p. 24
- [16] WikiTree, <https://www.wikitree.com/wiki/Lloyd-3302>
- [17] Arhiva Ministerului Afacerilor Externe - Fond – *Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiunilor și Consulatelor străine*” (în continuare AMAE – Fond Reprezentanți), dosar 4/Reprez. P4
- [18] Idem, dosar 4/Reprez. D1
- [19] Idem, dosar 4/Reprez. P5
- [20] Idem, dosar 4/Reprez. C9, *Nota 117/1852 Consulatul Britanic din Iași*, f.n.
- [21] *The Foreign Office List*, p. 153
- [22] *The Foreign Office List*, p. 121
- [23] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. D1, *Nota nr. 2022 din iunie 1859, Agenția diplomatică și Consulatul general al Imperiului Britanic din București*, f.n.
- [24] David Wilson, p. 25
- [25] *The Foreign Office List*, p. 105
- [26] Ibidem, p. 76
- [27] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. D2, *Coperta volum arhivistic*, f.n, și *Nota din 14 februarie 1863, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [28] David Wilson, p. 24
- [29] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. B3, *Nota nr. 45 din 9 martie 1876, Agenția diplomatică și Consulatul general al Imperiului Britanic din București*, f.n.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

- [30] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. D1, *Coperta volum arhivistic*, f.n
- [31] *The Foreign Office List*, p. 125;
- [32] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. M8, *Coperta volum arhivistic și Nota nr. 172/1857, Consulatul Britanic din Iași*, f.n
- [33] Idem, dosar 4/Reprez. M8, *Nota nr. 279/1859, Consulatul Britanic din Iași*, f.n
- [34] Idem, dosar 4/Reprez. D2, *Nota nr. 1813/1857, Consulatul General Britanic din București*.
- [35] Idem, dosar 4/Reprez. D2, *Nota nr. 1518/1862, Consulatul General Britanic din București*.
- [36] Idem, dosar 4/Reprez. D2, *Nota nr. 1813/1857, Consulatul General Britanic din București*.
- [37] Idem, dosar 4/Reprez. D1, *Nota nr. 15/1881, Consulatul General Britanic din București*.
- [38] *The Foreign Office List*, p. 144
- [39] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. O1, *Coperta volum arhivistic*, f.n
- [40] *The Foreign Office List*, pp. 14 - 92
- [41] Colin Makie, p. 210
- [42] *The Foreign Office List*, p. 69
- [43] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. C13, *Notele 60 și 225/1860, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [44] Idem, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 150/1862, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [45] Idem, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 1691/1863, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [46] Colin Makie, p. 98.
- [47] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. C13, *Notele 60 și 225/1860, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [48] Idem, dosar 4/Reprez. C12, *Nota 763/1862, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n
- [49] *The Foreign Office List*, p. 67
- [50] Ibidem, p. 112
- [51] Ibidem, p. 56
- [51] *The Foreign Office List*, p. 80
- [53] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 90/1861, Consulatul General al Angliei la Iași*, f.n.
- [54] Idem, dosar 4/Reprez. P2, *Nota nr. 7528/1873, Consulatul general al Angliei din Iași*, f.n.
- [55] Idem, dosar 4/Reprez. B2, *Nota nr. 91/1860, Consulatul general al Angliei din Iași*, f.n.
- [56] Idem, dosar 4/Reprez. V1, *Nota nr. 654/1860, Consulatul general al Angliei din Iași; The Foreign Office List*, 1865, p. 158
- [57] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. V1, *Nota nr. 1695/1864, Consulatul general al Angliei la Iași*.
- [58] *The Foreign Office List*, p. 135
- [59] Ibidem p. 149
- [60] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 150/1862, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [61] Idem, dosar 4/Reprez. B2, *Coperta volum arhivistic*, f.n,
- [62] Idem, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 1691/1863, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.
- [63] *The Foreign Office List*, p. 141
- [64] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. C13, *Nota 1691/1863, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.; *The Foreign Office List*, p. 136
- [65] *The Foreign Office List*, p. 107
- [66] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. V2, *Coperta volum arhivistic*, f.n, și *Notele 2358/1875 și 80/1876*, *Consulatul General al Angliei din București* f.n.
- [67] Colin Makie, p.511
- [68] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. V2, *Coperta volum arhivistic*, f.n, și *Notele 2358/1875 și 80/1876, Consulatul General al Angliei din București* f.n.
- [69] Idem, dosar 4/Reprez. S3, *Nota nr. 133 din septembrie 1876, Agenția diplomatică și Consulatul general al Angliei din București*, f.n.
- [70] Idem, dosar 4/Reprez. S3, *Nota nr. 4/1882, Legația Angliei din București*, f.n.
- [71] Wikipedia, <http://www.19thcenturyphotos.com/Percy-Sanderson-126843.htm>, (accesat la 10.11.2023)
- [72] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. M1, *Nota 479/1878, Consulatul General al Angliei din București*
- [73] Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Edward_Mansfield (accesat la 29.06.2024)
- [74] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. B4, *Nota 362/1877, Consulatul General al Angliei din Iași*, f.n.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

- [75] Colin Makie, p. 530
- [76] AMAE, Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. M1, *Nota* 479/1878, *Consulatul General al Angliei din București*
- [77] Idem, dosar 4/Reprez. M2, *Nota nr. 516/1878, Consulatul General Britanic din București*
- [78] Idem, dosar 4/Reprez. N1 și N2, *Notele nr. 38/1881; 1 și 3/1882; 6/1884, Consulatul General Britanic din București*, f.n.
- [79] Idem, dosar 4/Reprez. B1, *Notele nr. 28/1886; 6/1887, Legația Angliei din București*, f.n.
- [80] Colin Makie, p. 296
- [81] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. V3, *Nota nr. 23/ 1880, Legația Angliei din București*, f.n.
- [82] Idem, dosar 4/Reprez. V4, *Nota nr. 26 din noiembrie 1888, Legația Angliei din București*
- [83] Idem, dosar 4/Reprez. V4, *Extras M. Of. nr. 22250 din 30 noiembrie 1888*, f.n.
- [84] Idem, dosar 4/Reprez. P1, *Nota nr. 3/1889, Consulatul General al Angliei din Galați*, f.n.
- [85] Colin Makie, p. 150.
- [86] Ibidem, p. 516.
- [87] Ibidem, p. 550
- [88] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. T1, *Nota nr. 40/ 1894, Legația Angliei din București*, f.n.
- [89] Idem, dosar 4/Reprez. T1, *Decret Regal nr. 3087 din 21 septembrie 1894*, f.n.
- [90] Idem, dosar 4/Reprez. T1, *Nota nr. 25 din mai 1898, Legația Angliei din București*, f.n.
- [91] Idem, dosar 4/Reprez. T1, *Nota Ministerului Afacerilor Străine (MAS) nr. 19752 din 7 octombrie 1897*, f.n.
- [92] Idem, dosar 4/Reprez. L31, *Nota nr. 35 din 15 august 1894, Legația Angliei din București*
- [93] Idem, dosar 4/Reprez. L3, *Decret Regal nr. 3086/21 septembrie 1894*, f.n.
- [94] Idem, dosar 4/Reprez. N5, *Nota nr. 23 din aprilie 1899, Legația Angliei din București*, f.n.
- [95] Idem, dosar 4/Reprez. B5, *Nota nr. 13 din martie 1895, Legația Angliei din București*, f.n.
- [96] Colin Makie, p. 45
- [97] Ibidem, p. 284
- [98] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. N5, *Nota/1899, Legația Britanică din București*, f.n.
- [99] Idem, dosar 4/Reprez. N5, *Nota nr. 23/1899, Legația Britanică din București*, f.n.
- [100] Ibidem
- [101] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. N5, *Nota nr. 75/1901, Legația Britanică din București*, f.n.
- [102] Idem, dosar 4/Reprez. S4, *Nota nr. 56 din aprilie 1901, Legația Britanică din București*
- [103] Idem, dosar 4/Reprez. S4, *Decret Regal 1973/mai 1901*, f.n.
- [104] Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_Wardrop (accesat la 07.07.2024)
- [105] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. T1, *Nota MAS nr. 47/1901*, f.n.
- [106] Idem, dosar 4/Reprez. V11, *Nota nr. 71 din decembrie 1908, Prefectura Constanța* f.n.
- [107] Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_Wardrop (accesat la 07.07.2024)
- [108] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. D3, *Nota MAS nr. 51 din mai 1902*, f.n.
- [109] Idem, dosar 4/Reprez. D3, *Nota MAS nr. 17973 către M. Of.*, f.n.
- [110] Colin Makie, p. 216.
- [111] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. O1, *Nota MAS nr. 2 din decembrie 1905*
- [112] Idem, dosar 4/Reprez. P3, *Nota nr. 69/1905, Legația Britanică din București*, f.n.
- [113] Idem, dosar 4/Reprez. D3, *Nota nr. 6078/1907, Prefectura Constanța*, f.n.
- [114] Idem, dosar 4/Reprez. V11, *Nota nr. 71/1908 Legația Britanică din București*, f.n.
- [115] Idem, dosar 4/Reprez. S4, *Nota MAS nr. 316/1908*, f.n.
- [116] Idem, dosar 4/Reprez. S4, *Nota nr. 8/1908, Legația Britanică din București*, f.n.
- [117] Idem, dosar 4/Reprez. P4, *Nota nr. 50/1909, Legația Britanică din București*, f.n.
- [118] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Nota nr. 24/1910, Legația Britanică din București*, f.n.
- [119] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Nota nr. 144/1920, Legația Imperială Britanică din București*
- [120] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Decret regal nr. 4225/1920*, f.n.
- [121] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Traducere din limba engleză, noiembrie 1920*, f.n.
- [122] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Nota MAS nr.19945/1922*, f.n.
- [123] Idem, dosar 1/Reprez. B5, *Nota nr. 88/1922, Legația Britanică la București*, f.n.
- [124] Idem, dosar 1/Reprez. B5, *Nota nr. 219/ 923, Legația Britanică la București*, f.n.
- [125] *The Edinburgh Gazette*, 23 august 1929,
<https://www.thegazette.co.uk/Edinburgh/issue/14576/page/977/data.pdf>
- [126] Colin Makie, p. 279
- [127] Ibidem, p. 502.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

- [128] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. P5, *Nota nr. 16/1911, Legația Britanică din București*, f.n.
- [129] Idem, dosar 4/Reprez. A2, *Nota 20/1919, Legația Britanică din București*, f.n.
- [130] Idem, dosar 4/Reprez. P5, *Nota nr. 16/1911, Legația Britanică din București*, f.n.
- [131] Colin Makie, p. 34
- [132] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. H4, *Nota/1916, Legația Britanică din București*, f.n.
- [133] Idem, dosar 4/Reprez. M5, *Nota 12202/1919, Legația Britanică din București*, f.n.
- [134] Idem, dosar 4/Reprez. M5, *Nota 957/1919, Comisia Europeană a Dunării*, f.n.
- [135] Idem, dosar 4/Reprez. K2, *Nota nr. 144/1920, Legația Britanică din București*, f.n.
- [136] Colin Makie, p. 141.
- [137] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. K2, *Traducere din limba engleză, noiembrie 1920*, f.n.
- [138] Colin Makie, p. 259
- [139] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. K4, *Nota 58/1920, Legația Britanică din București*, f.n.
- [140] Colin Makie, p. 284
- [141] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 203/1921, Legația Britanică din București*, f.n.
- [142] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 203/1921, Decret al casei Regale nr. 2956/1922*, f.n.
- [143] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 247/1921, Legația Britanică din București*, f.n.
- [144] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 202/1921, Legația Britanică din București*, f.n.
- [145] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 247/1921, Legația Britanică din București*, f.n.
- [146] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 151/1934, Legația Britanică din București*, f.n.
- [147] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Decret Regal nr. 26/1921*, f.n.
- [148] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota 21/1934, Legația Britanică din București*, f.n.
- [149] Idem, dosar 4/Reprez. H5, *Nota din 1935, Legația Britanică din București*, f.n.
- [150] Idem, dosar 4/Reprez. H6, *Nota 275/1922, Legația Britanică din București*, f.n.
- [151] Idem, dosar 4/Reprez. H6, *Nota 16/1923, Legația Britanică din București*, f.n.
- [152] Colin Makie, p. 255
- [153] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. H6, *Nota 275/1922, Legația Britanică din București*, f.n.
- [154] Idem, dosar 4/Reprez. H6, *Nota 16/1923, Legația Britanică din București*, f.n.
- [155] Idem, dosar 1/Reprez. B5, *Nota nr. 88/1922, Legația Britanică la București*, f.n.
- [156] Idem.
- [157] Colin Makie, p. 200
- [158] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. S9, *Nota 6/1924, Legația Britanică din București*, f.n.
- [159] Idem, dosar 4/Reprez. S9, *Nota 26/1924, Legația Britanică din București*, f.n.
- [160] Idem, dosar 4/Reprez. R4, *Nota 12/1924, Legația Britanică din București*, f.n.
- [161] Idem, dosar 1/Reprez. B5, *Nota nr. 219/1923, Legația Britanică la București*, f.n.
- [162] Idem, dosar 1/Reprez. B5, *Nota nr. 219/1923, Legația Britanică la București*, f.n.
- [163] Idem, dosar 4/Reprez. B8, *Nota 263/1924, Legația Britanică din București*, f.n.
- [164] Idem, dosar 4/Reprez. B8, *Nota 219/1924, Legația Britanică din București*, f.n.
- [165] Colin Makie, p. 56
- [166] Ibidem, p. 217
- [167] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. M8, *Nota 6/1927, Legația Britanică din București*, f.n.
- [168] Idem, dosar 4/Reprez. M8, *Nota 6/1927, Legația Britanică din București*, f.n.
- [169] Idem, dosar 4/Reprez. M8, *Nota 25/1927, Legația Britanică din București*, f.n.
- [170] Idem, dosar 4/Reprez. S10, *Nota 47/1929, Legația Britanică din București*, f.n.
- [171] Colin Makie, p. 388.
- [172] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. S10, *Nota 32/1929, Legația Britanică din București*, f.n.
- [173] Idem, dosar 4/Reprez. S10, *Nota 47/1929, Legația Britanică din București*, f.n.
- [174] Idem, dosar 4/Reprez. V14, *Nota 38/1930, Legația Britanică din București*, f.n.
- [175] Idem, dosar 4/Reprez. V14, *Decret Regal 1921/1930*, f.n.
- [176] Idem, dosar 4/Reprez. V14, *Nota 49/16/1930, Legația Britanică din București*, f.n.
- [177] Idem, dosar 4/Reprez. J1, *Nota 108/1932, Legația Britanică din București*, f.n.
- [178] Idem, dosar 4/Reprez. J1, *Decret Regal nr. 32/1933*, f.n.
- [179] Idem, dosar 4/Reprez. M9, *Nota 9/1933, Legația Britanică din București*, f.n.
- [180] Idem, dosar 4/Reprez. R7, *Nota 220/1935, Legația Britanică din București*, f.n.
- [181] Idem, dosar 4/Reprez. M9, *Nota 9/1933, Legația Britanică din București*, f.n.
- [182] Idem, dosar 4/Reprez. R7, *Notele 168/1934; 102/1935; 115/1935; 220/1935 și 83/1938, Legația Britanică din București*, f.n.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

- [183] Colin Makie, p. 249
- [184] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. V17, *Nota 206/1937, Legația Britanică din București*, f.n.
- [185] Idem, dosar 4/Reprez. V17, *Nota 31/1938, Legația Britanică din București*, f.n.
- [186] Idem, dosar 4/Reprez. B12, *Notele 45/1937 și 30/1937, Legația Britanică din București*
- [187] Idem, dosar 4/Reprez. M12, *Nota 153/1938, Legația Britanică din București*, f.n.
- [188] Idem, dosar 4/Reprez. M12, *Nota 98/1938, Legația Britanică din București*, f.n.
- [189] Colin Makie, p. 194
- [190] AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 4/Reprez. R7, M13, *Notele 83/1938 și 179/1938, Legația Britanică din București*, f.n.
- [191] Idem, dosar 4/Reprez. M13, *Notele 179/1938 și 97/1939, Legația Britanică din București*
- [192] Idem, dosar 4/Reprez. W18, *Nota 149/1939, Legația Britanică din București*, f.n.
- [193] Idem, dosar 4/Reprez. W18, *Nota 338/1948, Ambasada Britanică din București*, f.n.
- [194] Idem, dosar 4/Reprez. M14, *Nota 158/1939, Legația Britanică din București*, f.n.
- [195] Idem, dosar 4/Reprez. M14, *Nota 158/1939, Legația Britanică din București*, f.n.
- [196] Idem, dosar 4/Reprez. P12, *Notele 51119/1939; 189/1939; 107/1939; 32/1940 Legația Britanică din București*
- [197] Idem, dosar 4/Reprez. B14, *Nota 187/1939, Legația Britanică din București*, f.n.
- [198] Idem, dosar 4/Reprez. B14, *Nota 187/1939, Legația Britanică din București*, f.n.
- [199] Idem, dosar 4/Reprez. W23, *Nota 48/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [200] Idem, dosar 4/Reprez. M15, *Nota 41/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [201] Idem, dosar 4/Reprez. H15, *Nota 65/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [202] Idem, dosar 4/Reprez. H15, *Notele 12/1941 și 18/1941, Legația Britanică din București*
- [203] Idem, dosar 4/Reprez. A5, *Nota 100/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [204] Idem, dosar 4/Reprez. A5, *Nota din 1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [205] Idem, dosar 4/Reprez. M16, *Nota din 1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [206] Idem, dosar 4/Reprez. D12, *Nota 252/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [207] Idem, dosar 4/Reprez. M18, *Nota 90/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [208] Idem, dosar 4/Reprez. M18, *Nota 90/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [209] Idem, dosar 4/Reprez. B17, *Nota 210/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [210] Idem, dosar 4/Reprez. P14, *Nota 50/1940, Legația Britanică din București*, f.n.
- [211] Idem, dosar 4/Reprez. P14, *Notele 50 și 70/1940, Legația Britanică din București*, f.n.

Bibliografie

Surse inedite:

Arhiva Ministerului Afacerilor Externe al României

Fondul - *"Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiilor și Consulatelor străine"*:

- *Dosarul 4 (Anglia)/Reprezentanți*: A2, A5, B1, B2, B4, B17, C9, C12, C13, C14, D1, D2, D3, D12, B2, B3, B5, B8, H4, H5, H6, H7, H22, J1 K2, K4, L3, L31, M1, M2, M5, M8, M9, M12, M13, M14, M15, M16, M18, M20, N2, N5, O1, P1, P2, P3, P4, P5, P12, P14, R4, R7, S3, S4, S9, S10, T1, V1, V2, V3, V4, V11, V14, V17, W18, W23.

Lucrări de specialitate:

- **Ardeleanu, Constantin** *A British Meat Cannery in Moldavia (1844–52)*, The Slavonic and East European Review · October 2012
- **Cernovodeanu, Paul** *The Anglo – Romanian Economic Relations 1821 – 1856 "Anglo-Romanian relations after 1821"*, Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie "A. D. Xenopol" (Supliment IV), Ed. Academiei Române, Iași, 1983
- **Cheșcu, Ana Maria** *Reprezentanțe consulare europene la Galați*, Universitatea "A. I. Cuza" Iași, 2015
- **Duțu, Alexandru**, *Anglo – Romanian Cultural relations in a phase of transition "*, Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie "A. D. Xenopol" (Supliment IV), Ed. Academiei Române, Iași, 1983
- **Makie, Colin** *The Diplomatic Service List – A Directory of British Diplomats*, Foreign & Commonwealth Office, 2014
- **Southern, James** - *A Class of its Own? Social Class and the Foreign Office, 1782-2020*, https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5f722753d3bf7f47a5587771/Class_and_the_Foreign_Office.pdf

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0. International License

- **Wilson, David** *List of British Consular Officials in the Ottoman Empire and its former territories, from the sixteenth century to about 1860*, 2011, [List of British Consular Officials in the Ottoman - Levantine heritage.pdf](#)

Periodice:

- *The Foreign Office List*, 1865, FCO
https://archive.org/details/bub_gb_YtI9AAAAcAAJ/page/n43/mode/lup
- *The Edinburgh Gazette*, 23 august 1929,
<https://www.thegazette.co.uk/Edinburgh/issue/14576/page/977/data.pdf>

Surse electronice:

- Wiki-Galați, <https://www.galati.wiki/despre-charles-cunningham-si-reprezentanta-consulara-britanica-la-galati-in-secolul-al-xix-lea/>
- WikiTree, <https://www.wikitree.com/wiki/Lloyd-3302>
- Wikipedia, <http://www.19thcenturyphotos.com/Percy-Sanderson-126843.htm>,
- Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Charles_Edward_Mansfield
- Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Oliver_Wardrop